

EEN W.T.A.-SYMPOSIUM

De Stichting voor Wetenschappelijk Tandheelkundigen Arbeid, in professionele kring beter bekend als „de W.T.A.”, die bijkans vier decennia als „dochteronderneming” van de Nederlandse Vereniging van Tandartsen haar educatieve taak op voortreffelijke wijze vervult, organiseert sinds jaar en dag cursussen op postacademisch niveau, die blijkens de relatief grote en nog steeds groeiende opkomst, in een behoefte voorzien. Klaarblijkelijk hebben de opeenvolgende besturen altijd een gelukkige hand gehad in de keuze van onderwerpen. De buitenstaander zou wellicht geneigd zijn hieruit op te maken, dat deze dan wel speciaal op het terrein van de praktische beoefening van het beroep moeten liggen, om in zo ruime mate de belangstelling van de tandartsen te trekken. Een belangstelling, die overigens nog meer reliëf krijgt, als men weet dat de cursussen haast altijd in het weekeinde plaatsvinden.

Toch raakt die veronderstelling van de buitenstaander geenszins de roos: het betreft juist veelal thema's van theoretisch-wetenschappelijke aard. Met betrekking tot de laatste vier jaren behoeft daarvoor slechts te worden herinnerd aan de cursussen „Anatomie en tandheelkunde” (Utrecht, 1968), „Elektronenmicroscopisch onderzoek van de menselijke tandweefsels” (Amsterdam, 1969), „Van genotype tot fenotype” (Utrecht, 1970), „Bacteriologie en preventieve tandheelkunde” (Utrecht, 1971) en tenslotte „Pijnbestrijding in tand- en mondheelkunde” (Amsterdam, 1971). Met als voorlopig hoogtepunt in de belangstelling natuurlijk het symposium „Raakvlakken van Orthodontie en Mond-

heelkunde” (Amsterdam, 1969), het resultaat van samenwerking tussen de Stichting W.T.A. en beide betrokken specialistische verenigingen, dat bijna 250 belangstellenden trok. Dit symposium ontving ook in het Tijdschrift ruime aandacht (Ned. T. Tandheelk. 76: 927-981, dec. 1969).

In aanmerking genomen de vele informatie, die uit anderen hoofde in wetenschappelijke bijeenkomsten van een steeds toenemend aantal beroepsorganisaties – al dan niet specialistisch – wordt verstrekt, mag deze professionele weetgierigheid als een verheugend teken worden aangemerkt: de Stichting W.T.A. kan daaruit de gevolgtrekking maken dat zij een belangrijke bijdrage levert aan het postacademisch onderwijs.

Maar al is de relatieve belangstelling groot, aanzienlijk groter is nog altijd het aantal thuisblijvers. Wellicht ontbreekt het ook bij deze niet aan wezenlijke interesse, maar worden zij slechts door externe omstandigheden – tijdgebrek, te grote afstand tot woonplaats – van deelneming weerhouden. Daarom is de Redactie zeer verheugd, ditmaal in de gelegenheid te zijn, de volledige tekst te publiceren van het jongste symposium „Pijnbestrijding in de tand- en mondheelkunde”. De desbetreffende cursus werd op zaterdag 2 oktober jl. in het gebouw van de Faculteit der Geneeskunde van de Vrije Universiteit te Amsterdam gehouden. Voor dit symposium werd door de voorzitter van de Stichting W.T.A., Prof. Dr. P. A. E. Sillevius Smitt, een kort voorwoord geschreven, dat hieronder – als inleiding tot de gepubliceerde voordrachten (drie in getal) – is weergegeven.

SYMPOSIUM PIJNBESTRIJDING IN TAND- EN MONDHEELKUNDE

De pijn heeft in de tandheelkunde altijd een grote rol gespeeld. Van origine is dit de klacht geweest die de mens er toe bracht om tandheelkundige hulp te zoeken. Nog dagelijks vragen vele patiënten die hulp voor dit verschijnsel, hoewel de voorlichting om tot goede preventieve gebitsverzorging te komen al vele jaren wordt bedreven. De behandeling van de pijnklachten

welke optreden in het maxillo-faciale gebied is veelal op curatief gebied gelegen. In sommige gevallen echter is een medicamenteuze ondersteuning noodzakelijk of gewenst.

De bestrijding van de pijn die optreedt als bijverschijnsel gedurende tandheelkundige of mondheelkundige